

Виходить у Львові
що дні (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-й
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лише на
окреме ждане і за зло-
женем оплати поштової.

Рекламації
незапечатані вільпі від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Передплата
у Львові в агенції
дневників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Стар-
оствах на провінції
на п'яний рік К 4·80
на пів року " 2·40
на чверть роуа" 1·20
місячно . . . " — 40
Поодиноке число 2 с.
З поштовою пере-
 силкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року " 5·40
на чверть року " 2·70
місячно . . . " — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа австро-угорської угоди. — З угорського
сойму. — Відозва румунського правительства.—
З російської думи.

Вчера о годині 11 перед полуднем розпочалися у Відні угодові переговори. На початку відбула ся конференція обох президентів міністрів, а відтак о годині 12 конференція, в якій взяли участь, з австрійської сторони президент міністрів бар. Бек і міністри: торговлі др. Форшт, рільництва гр. Аверсберг, скарбу др. Коритовський, зелінниць др. Дершата; з угорської сторони: президент міністрів др. Векерле і міністри: торговлі Кошут і міністерства латерії гр. Зічи. Нарада тривала до години 1½, з полудня, а відтак від год. 4½ до 7½ вечери. Наради дотикали обговореніх вже попредно справ, котрі тепер на ново розбирають, аби дійти до порозуміння. Наради будуть вести ся далі завтра від години 9½ рано. — Цісар приймив на авдієнції австрійського міністра війни ген. Шенайха і угорського міністра гонведів Екельфалюшія. З того зараз зробила ся поголозка, що в звязі з ведучими ся переговорами угодовими війшла знов на дневний порядок справа окремої угорської армії. Ці-

ла віденська преса потверджує, що угодові переговори обіймають також справу управильнення відносин до року 1917. „Wiener Allg. Ztg.“ гадає, що переговори потривають кілька тижнів.

На вчерашньому засіданні угорського сойму президент Юст стверджив на основі стенографічного протоколу, що посол Вайда, Румунії, замітив в стенографічному протоколі стих, котрим обиджував народне почуття Мадярів. Директор стенографічного бюро на звернене до него запитання заявив, що посли, уживаючи в своїх бесідах яких цитатів, віддають їх стенографічну бурови, так що стенографи не стенографують тих цитатів. Єсть то похибка із сторони стенографів, бо кожде слово висказане в соймі повинно бути записане. Дальші розсліди виказали, що ні віякий посол, ні стенографи присутні в сали не чули, аби посол Вайда відчитав стих заміщений в стенографічному протоколі, лише п. Вайда запитаний директором стенографічного бюро, чи такий стих відчитав потверджив. Віцепрезидент палати Надай, котрій проводив парадам в часі, коли Вайда говорив, заявив також, що не чув того стиха. Президент вносить проте, аби комісія перевела слідство і поправила протокол. Дальше від президента, аби палата уділила п. Вайді протоколярної нагороди і аби п. Вайда оправдав ся перед палатою. Позаяк Вайди не було в палаті, а мадяр-

скі посли стали кричати, що він умисно утік, забрав голос румунський посол Стефан Кон і заявив, що посол Вайда явить ся в палаті і оправдає ся, а далі подав до відомості палати, що сторонництво ухвалило остро осудити відчитане згаданого стиха в палаті.

Румунська урядова часопись оголосує відозву правительства до горожан з нагоди привернення ладу в цілім краю. Відозва каже, що край перебув небезпечну кризу, але парламент, військо і влади всповнили свій обовязок. Бунт скоро придавлено. Тепер по приверненню ладу обовязком правительства є дбати про те, аби не настало нова небезпечність. Аби будучність була забезпечена, будуть агіатори висліджені і покарані, але рівночасно мусить правительство подбати о долю селян. Перша задача правительства буде та, аби надати відповідний напрям адміністрації і публичному научуванню, аби зникли злі обичаї, котрі знищили робочі і продукційні сили краю. Правительство наміряє поліпшити положення селян без шкоди для законних інтересів властителів більшої посіданості. Зміни істнущих законів, які мають бути переведені, забезпечать долю селянства. Тимчасом мусить бути укріплений спокій і порядок, бо з заколоту виходять лише нові шкоди. Страти року праці на ріли постягні за собою голод. Відтак визиває відозву

58)

Пан Лекок.

З французького — Еміля Габоріо.

(Дальше).

— А що стало ся з Ляшнером? — співав Лекок.

— Два дні опіля гільотина відрубала єму голову. Але то я лиш чув, що так говорили. Мене тоді вже не було в Монтеняк і мое горло було так само в небезпечності. А то ось як було:

Між арештованими був також старий барон д'Ескорваль. Він, що правда, не був нічого винен, він хотів лише селян вразити. Але його арештували і разом з другими без довгих формальностей засудили на смерть. Totу судбу завдачував він двом могутним ворогам, князеви де Сермез і маркізови де Куртоміє. Totи оба то були найбільші пагні в цілій охрестності; они одержали були з Паризькою необмеженою повновластіть здушити ребелію і покарати бунтовників; они були отже цілій день разом. Крім того були они ще й близькі собі свої, бо одинока донька маркіза Куртоміє заручилася з одним сином князя, з молодим маркізом Марціялем де Сермез.

Здавало ся, що барон д'Ескорваль вже пропаде, бо вироки воєнного суду виконують до двайцять чотирох годин. Але на щастя знайшов ся гачок в цілій тій справі: молодий маркіз Марціяль дав ся звабити в сітку і

ulloжил власноручно письмо, котрим подано заговірникам до відомості день і годину; він гадав, що то якесь запрошене на весілля для якогось знакомого Ляшнера. Він, бачите, часто заходив до його дому, бо мимо того, що був заручений з Бланкою де Куртоміє сподобав був собі красну Маріянну Ляшнера. Але богато вигляду він тут не мав, бо Маріянна знала ся вже від давна з молодим Морісом д'Ескорваль і они потайком заручилися.

— Ага! — відозвався на то Лекок а на його лиці видно було його радість і вдоволене з цього оповідання. Тимчасом Бавоа розповідав далі:

Отже се письмо дуже неприятне для князя і його сина підсунув котрійсь з арештованих Маріянні. Она пішла до князя і заявила єму отверто: Або барон д'Ескорваль завтра рано вийде на волю, або сей папір піде до Паризької дістане ся там в руки деяких осіб, котрі певно не належать до ваших приятелів.

Що ж мав князь робити? Мусів згодитися на усіліві тим більше що його син зараз заявив, що буде лагодити ся до втечі. Він очевидно хотів тим піддобріти ся дівчині, котру був собі сподобав.

Вечером того дня сиджу я собі у вартівни в цитаделі на тапчані, як нараз приступає до мене якийсь офіцір і каже:

— Карапале Бавоа, сеї ночі підете на варту до вязниці пана д'Ескорвала і не спустите його ані па хвильку з ока. Розумієте?

— Як приказуєте! — відповів я досить набурмощений, бо я знат, що барон есть приятелем „тамтого другого“ і для того той приказ

поправді не конче був для мене приятний. Але нараз той офіцір шепнув до мене:

— Поможете єму, щоби він видобув ся з твої нори. То в справі цісаря. Можемо чай на вас спустити ся?

— Розуміє ся! — відповів я зараз.

— Отже добре, ідть же на своє місце. Маєте тяжку роботу перед собою; все потрібне там знайдете.

Не кажучи далі ані слова іду я з офіціром до тюрми. Барон дістав вже був два пильники, котрі Маркіз Марціяль кинув єму до середини крізь глипку в дверох. В припраючій до казні комірчині були довгі шнурі, яких нам було потрібно; кінці були підсунені під двері так, що ми могли їх витягнути, коли нам було потрібно. На жаль ми не зробили того зараз з обави, що могла би прийти ревізія. Але ніхто не приходив; лише здавалося нам, що чуємо якийсь шелест в сусідній комнаті, але ми гадали, що то якийсь щур шибає собою і ми успокоїли ся.

За кілька годин перепилував я подвійні крати у вікні і тепер почала ся трудна частина нашої задачі. Вікно було у висоті більше як сорок стіп понад сподом тюрми, а тюрма сама була збудована на краю скали і було ледви тілько місця, що можна там було станути. Хто би посовгнув ся, пропав би, бо скала спадала майже простовисно яких вісімдєсять стіп в долину. Тимчасом при помочи двох довгих і міцних шнурів, які ми мали, можна було зважити ся.

Аж до спода тюрми пішло все гладко. Відтак вбив я зелінний дружок, який ми таож мали, в якусь розколину в скалі, привя-

власителів і арендаторів, аби вернули до своїх посілостій і позаключували на сей рік договори, бо їх порозуміння з селянами буде узятое при помочі префектів. Правительство відкликає ся як найгорячіше до всіх горожан, аби здали собі справу з тяжкого положення, в якім опинила ся держава і визиває до праці над приверненем добрих відносин, які повинні бути межи всіми синами краю для добра і щастя вітчини.

Дума вела вчера дальшу дискусію буджетову. По кількох довгих промовах, між іншими міністрами скарбу Коковцева, принято значною більшістю голосів внесено, аби бюджет відослати до бюджетової комісії. Против внесення голосували лише соціальні демократи і революціоністи. — „Frankfurter Ztg.“ потверджує в депеші одержаній з Петербурга, що одним з тих, котрі напирають сильно на розв'язане Думи єсть міністер скарбу Коковцев. Був він в тій справі у царя і намавляв его аби велів Думу розвязати.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 10-го цвітня 1907

— **Іменовання.** Львівський висший суд краївий іменував авокультантами: асистента рахункового Намісництва Александра Станікевича і практиканта концептового краївого дирекції скарбу Чесл. Адльофа та практикантів судових: Ів. Коха, дра Мар. Гута, Берля Богена, Якова Гопфена, Казим. Цеглецького, Володисл. Мідовича, Евг. Бе-

зув баронови д'Ескорваль конець шнура попід пахи довкола грудей і почав спускати его в долину опершись сам об вежу і попускаючи шнур обмотаний довкола зелізного дружка.

Барон спустився був може яких дванадцять або пятнадцять стіп, коли — нараз чує, що щось полекшало а в слід за тим роздав ся і страшенній крик: то шнур урвався і барон впав у пропасть.

Я став на хвильку мов би приголомшений а відтак нахилився через беріг; в долині чути було стони — отже видно, що барон мимо того що впав із так страшенною висоти, ще жив. Відтак зачув я якісь голоси; я знов що на нас ждали жінка барона і его син Моріс та отець Мідон парох із села Сермез і кілька інших приятелів. Наконець побачив я, що заставлено кілька ліхтарень і що они порушалися то сюди то туди.

Та й я сам знаходився в прикірі положеню. Коли б мене зловили, то певно поставили би перед воєнний суд і застрілили. Я мусів отже старати ся злітти в долину. Але як? Я притягнув конець урваного шнура до себе і побачив зі страхом, що він був гладко відрізаний! Я взявся тоді оглядати той конець, що був на горі і відкрив на нім ще п'ять прорізів. Аж тепер міг я собі пояснити, що значив той якийсь шелест в сусідній кімнаті: якийсь падлюка, видно закрав ся, щоби убити барона.

Я позивав кусні довгого шнура до купи, обвинув собі его довкола тіла і виліз по тім що звисав з вікна, назад на гору. Там звязав я оба шнури до купи, але не привязував вже на гуз до зелізних крат лиш перевішив так, що звисали оба кінці. На них спустився я знову на долину на то вузоньке місце під вежею; там потреба мені було витягнути лиш один конець і я мав красний довгий шнур, щоби на нім спустити ся з проклятої скали. В кілька мінут опісля був я вже на долині в безпечному місці.

Якимсь чудом барон д'Ескорваль не був в голову зовсім зранений; мав, що правда, кілька ребер поломаних а тіло було страшно покалічене від того, що било ся об скали, але все-таки була надія, хоч правда, що слаба удержані его при житю. Так казав той щи-

сядовського, Дмит. Байрака, Меч. Котковського, Мих. Геника, Никол. Балицького, Володим. Подлуского, Володим. Шавалу, Мих. Мотиля, Фр. Филипка і Ева. Ярошинського. — Львівський висший суд краївий іменував канцелістів: Авт. Герулу в Потоці золотім, Ів. Куся в Дрогобичі і Севаст. Кляра в Перемишлі офіціялами канцелярійними в Х. кл. ранги з поширенем їх в дотеперішніх місцях службових.

— **Регуляція „Свічи“.** Відклиkanі в с'єчні с. р. відво-правні доходження і експроприаційні розіправи згідом проектованої регуляції ріки Свічи з області громад Журавно, Побереже, Мельнич і Володимирці відбудуться в громадах Журавно і Побереже дні 26 цвітня, а в громадах Мельнич і Володимирці дні 27-го цвітня с. р. Технічний проект разом з описом можна переглянути в ц. к. Старості в Жидачеві, а експроприаційні пляни в громадських урядах в Журавні і Мельничі та в канцеляріях двірських общин в Мельничі і Володимирцях до дні 24-го с. м. Заміти против сего проекту або наміреного виведення можна вносити до того дня на руки ц. к. Староста в Жидачеві або при комісії на місци.

— **Дрібні вісти.** Молоді люди, що покінчили студії на техніці або в рільницій академії у Відні, можуть дістати посади комасаційних асистентів в XI. ранзі, а ті, котрі не мають ще іспитів, або скінчили тільки промислові школи, можуть дістати місця технічних помічників. Зголосувати ся треба у аграрного комісаря у Львові, ул. Куркова, ч. 3, II. поверх. — Число виборців на основі загального і рівного права голосування в Станиславові, виносить 4395, в тім 1852 християн і 2543 жидів. — Сальомея Кузьнерівна учителька з Войнилова, згубила в дорозі з ул. Ганснера на дворець золотий дамський годинник емалеваний в цвіті. — Асистент поштовий, Казимир Якубовський згубив в дорозі з ул. Каліції на пошту чорний портфель, в котрім крім листів було 160 корон. — Підприємець будівельний Франц Менгальнієр загубив в ул. Городецькій або близько коло неї червово оправлений

шкіряний і вірний пан-отець Мідон, котрий від багатьох літ подавав в цілій охрестності лікарську поміч. Найважніша річ була, щоби барона занести десь в безпечне місце, де він без обави, що его відкриють, міг би був одержати відповідний догляд. До піемонтської границі було, що правда, недалеко, але все-таки за далеко для так тяжко покаліченого.

На щастя пригадав собі пан-отець якогось честного селянина, що мешкав може годину дороги далеко звідси. Треба було раненого туди занести і барон перебув щасливо ту дорогу і так минула найгірша обава. Старий селянин приймив его, хоч укривав у себе ще й другого віткача, а то молодого Жана Ляшнера, брата Маріяни, котрий був шпadoю тяжко зранений.

В дві години опісля перейшли ми через границю; на ношах лежав один з давніших пісарських офіцірів, котрі помагали при втечі. Іму пообивали голову закровавленими обвязками і ми ішли умисно так, щоби нас всі люди виділи, очевидно на то, щоби наших гонителів збити з тропи. Ледви що ми опинилися за границею, як той офіцір встав з ношій і пішов собі зі своїми товаришами. Ноші поломили ми на дрібні кусні і кинули у прощасті. Відтак вивандрували ми в глубину Піемонту. Ми — то значить: молодий Моріс д'Ескорваль, Маріяна і я.

Якийсь людяний лікар поміг молодій пані, що єї якийсь съящник на селі повінчав а відтак ми укрилися в Турині. Настало кілька тяжких місяців; ми мали мало грошей та мусіли добре стеречи ся, бо сардинське правительство, що було в дружбі з французьким, було би нас зараз видало як би нас відкрито. А до того що тога непевність Моріса, що сталося з его батьком і Маріяни що до свого брата. Коли Маріяна почула ся матірю, мусів Моріс перевести її знов манівцями через границю. Її не були би нічого зробили а в рідній стороні могло її бути ліпше, тим більше, що она по якімсь своїм, котрого також під час ворохобні зловили а відтак застрілили одиличила значне сільське господарство, Бордерию.

(Дальше буде).

записник з важкими для него записками і обіцює 5 кор. знайденного. — В Триєрі, в Німеччині відкрито велику римську гончарню. Відкопано вже кілька горен, в котрім випалювано глиняну посудину. В однім горні було ще повно випаленої посудини, котра задержала ся дуже добре. Відкопана гончарня належить до найстарших з римських часів і в ній випалювано крім плиток до вимощування помостів також всілякі артистично виконані урни, абанки, миски і т. п.

— **Огни.** Про пожежу в селі Волошині, борецького повіту, о котрій ми вчера коротко згадали, доносять тепер: Огонь вибух дні 8 с. м., а зайніло ся від зелізничного поїзду, що їхав о 9-ї годині до Станиславова і сипав іскрами. При шаленім вітрі згоріло в короткім часі 54 селянських господарств, з котрих десять не було зовсім аsekurovаних, а інші були обезпеченні в „Дністру“. Шкода, спричинена огнем, дуже велика, бо згоріло до тла все людське майно, а нуджа тим страшніша, що вже перед двома роками село Волошині було ногоріло, коли то жертвою огню стало також кілька десять селянських загород. З Бібрки прибула на поміч сторожа пожарна і приїхав староста п. Гродзіцький. В полуночі згоріли 4 безроги. Одного з ратуючих привалила падаюча стіна хати.

Вночі з п'ятниці на суботу вибух огонь в Свистильниках, рогатинського повіту з Жадівської хати і до години спопелло до тла 15 селянських загород належачих до 22 родин, між ними 9 господарів необезпечених. Шкода виносить близько 8000 корон. Завдяки акції місцевої пожарної сторожі „Сокола“, огонь спинено розібраним одної хати. Інакше при шалючому вітрі була б пішла з димом ціла перша густо поселена будинків.

Вночі з неділі на понеділок о 12-ї годині вибух грізний огонь в Поморянах на передмістю званім Підгас, а до пів години згоріло 9 загород господарських. Ратунок був дуже утруднений. В огні згоріло також троє людей. Одна газдиня Вирчакова, котрої чоловік перебуває в Америці і недавно тому прислав її 400 корон, хотічи виаратувати гроши із скрині, кинула ся до горючої хати, в котрій спала єї магір і 5-літня дитина і там згинули всі троє. Тіла їх погоріли так, що ніхто вже не годен би їх розізнавати. Головку дитини можна було пізнати лише по єї маленьких зубчиках. Якусь старуха виаратував з огню вахмайстер жандармерії Ржепка. Кажуть, що огонь був підложений.

— З львівської архиєпархії. Канонічну інституцію дісталі: Іван Кульчицький на парохію Луку малу, Ігнатій Юхнович на Тухлю, Іван Пачовський на Струтин вижній, Теодор Ковальський на Скоморохи старі, Володимир Лещинський на Куличі. — Завідательства одержали: Йосиф Филипович в Урлеві, Богдан Охримович в Корчині, Клявдій Сніжинський в Явчу, Василь Владичин в Устю. — Йосиф Мазя, бувши завідатель парохії в Озірні, одержав сотрудництво в Курівцях коло Воробіївки. — Презенти одержали: Василь Владичин на Устю, Іван Барановський на Мушилів, Володимир Мармаш на Ясниска, Ювеналь Білинський на Помонята, Омелян Гавриш на Дрищів, Володимир Марчак на Баличінагірні, Евстахій Скоморовський на Мшанець.

— Репертуар руского театру в Бродах. Сала „Товариства Музичного“. — Початок 7:30 вечором. — Субота 13-го цвітня с. р. в друге: „Галька“, опера в 4-ох діях С. Монюшка. Ціни місць звичайні. — Неділя дня 14-го цвітня с. р.: „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовського, закінчить: „Вечерниці“ Ніщинського.

— З зелізниці. З причини, що на шляху Новий Санч-Орло межи стаціями Жегестовом а Мушино-Криницею усунула ся гора, здерганий рух товарів на просторі Жегестів-Орло на 3 дні. Рух особовий удержується за помочию пересідання і при перенесенню пакунків та поспішних посилок до ваги 50 кг. при поїздах ч. 618 і 611. При поїздах особових ч. 613, 616, 614, 617 удержується лише межи Новим Санчом а Жегестовом. Посилки товарів для стацій Мушина-Криниця і Орло, які вже знаходяться в дорозі, будуть поки що задержані. Правильні поїзди товарів ч. 682 і 675 їздять лише на просторі Новий Санч-Жегестів. На вузько колісеві зелізниці Лупків-Тісна заведено вже на ново загальний рух поїздів.

— „Сокільський Базар“, що від трох літ стояв під управою гімнастичного товариства „Сокіл“ перемінився в самостійне торговельно-промислове товариство під назвою „Сокільський Базар“, створене зареєстроване з обмеженою порукою“, котрого статут затвердив і. к. краєвий суд як торговельний у Львові дні 5 цвітня с. р. до ч. 607 стов. III 133. Для інформації загалу подаємо, що до дирекції „Сокільського Базару“ вибрано на конституючих зборах в грудні м. р. пп. Дениса Кучику, Альф. Будзиновського і Евг. Мартинця. Виснове членів виносить 1 К, а уділ 25 К. Створене приймає також капітал до ліквідації і опроцентовує їх на $4\frac{1}{2}$ проц. Зголосеня і замовлення належить висилати на адресу: „Сокільський Базар“ у Львові, ул. Руска 20.

— **Повінь на Угорщині.** З Шаторала Уїгелі доносять: З причини таяння снігів вилила ріка Бодрог і залила громади Зелену, Рад, Сольночка, Ст. Марія, Селешки і Болі. Вода дійшла аж до міста Шаторала Уїгелі. Богато домам грозить небезпечність завалення, в виду чого жителі мусили втікати. Прибула також Ляторча. До місцевостей загрожених повеню вислано войско і жандармерію. — З Кошиць доносять: Ріка Гернад вилила; сіножати і всі поля близько воїскового табору стоять під водою. Зелінницю вода залила.

— **Порох.** „Ческий Лойд“ розповідає слідчу забавну історію яка стала ся в Берні на Мораві: На тамошній дворець приїхав з поїздом товаром один вагон з порохом до стріляння. Вагон був після припису ад'юстованій, запльомбованій і заосмотрений також відповідними документами. Вагон відчіплено зараз від поїзду і засунено на окрему колію. Відтак повідомлено берненську місцеву команду о тім, що наспів вагон з порохом до стріляння. Зараз явився поручник з шести вояками і казав після приписустеречі небезпечний вагон через цілу ніч. Далеко довкруги вагона не сьміє ніхто зближити ся з закуреним цигаром або з люлькою. На другий день прислали місцева команда відділ тренів з кількома вагонами, щоби забрали порох. Глянено на пльомби — они були ненарушені. Отворено вагон і вояки візли до середини, щоби осторожно виносити звідтам бочівки з порохом. Але бочівки зовсім не виглядали на такі, в яких порох посилають. Командант відділу поклав па то головою і казав вийти дно з однієї бочки, розуміється з як найбільшою осторожністю. Показалося, що його сумнів був зовсім оправданий. В бочках замість пороху були — повила. В першій хвили взяв всіх присутніх пустий сьміх, що відділ войска пильнував через цілу ніч повила, але й зараз служба зелінница страшно перепудрила ся на саму гадку, де подівся вагон з порохом. Преці він мусів наспіти, коли папери були в порядку. По довгій шуканині віднайдено вагон щасливо. Він котився щасливо через цілу ніч з поїздом товаром під час коли вояки стояли на варті коло „повил“.

— **Нешасливі пригоди.** Дня 6 с. м. рано стинав в холоївськім лісі якийсь чоловік з Камінки струмилової, в віці близько 50 літ, грубу сосну. Коли сосна мала вже повалитись, став втікати. Та пригадавши собі, що під соною лишив сокиру, з обави, щоби сосна не зломила топориска, вернувся по сокиру. Вхопив єї що правда, але не встиг вже втіти: сосна привалила єго, а сокира по сам обух вбила ся в стегно. Нешасний погиб на місці. — Із Станиславова доносять: Візок почтовий, розвозячий пакунки в Княгинині під Станиславовом, потрощений дорожкою, впав разом з конем, візником і возінням до млинівки, яка там пливе. Візок почтовий перевернувся так, що своєм тігаром прикалів і покалічив коня, люди впали по шию до води а один з них зломив ногу. Пакунки треба було на воді ловити.

† **Померли:** Іван Дністровський, урядник товариства взаємних обезпечень „Дністер“, упокоївся дня 4 с. м. у Львові, в 53-му році життя. — В Глиннянах помер дня 3 с. м. тамошній бувший парох латинського обряда о. Леонард Веронховський в 91-му році життя. Покійник був так загально люблений і поважаний, що в похороні який відбувся дня 5 с. м. взяли участь крім 14 польських і 9 руских

священиків ще й величезний здвиг народу і постановлено виставити памятник покійникові.

Т е л е г р а м и .

Відень 10 цвітня. Є. В. Цісар санкціонував закон ухвалений галицьким сеймом о урядовім язиці автономічних властей в Галичині.

Прага 10 цвітня. В дружині Є. В. Цісаря з нагоди Єго гостини в Празі будуть знаходити ся: президент міністрів бар. Бек і міністри Пацак і Праде. Намістник Куденгове зголоситься у Цісаря у Віттенгав. Цісар виїде з поїзду у Віттенгав (Тржебов), в Таборі і Бенешові в цілі приняття привіту. В Празі буде на двірці також міністер торгу Форжт. В замку на Градчині прийме Цісар Архікнязя Кароля Франц Йосифа і кардинала князя-епіскопа Скрбенського. Міністер просувати Мархет повітає Цісаря дня 17 с. м. з нагоди оглядання Академії штук красних а міністер рільництва Аверсперг дня 23 с. м. при нагоді гостини Монарха в Раді культури краєвої.

Атини 10 цвітня. Як часописи доносять, відбув король Віктор Емануїл по оногдашнім обіді конференцію з президентом міністрів Тетокісом, проявляючи знане всіх важливих справ, дотикаючих Грецію. Король висказав знову своє вдоволене з притята, яке устроїли для него жителі Атина і Пірея. Вчера вечером відбув ся на честь короля пир у наслідника престола.

Атини 10 цвітня. Оба королі, князі, та італіанський міністер справ заграницьких звідкували вчера музей народний і музей медалів і монет. Жителі витали монархів овацийно.

Рим 10 цвітня. Кн. Більов перед від'їздом з Рапалльо вислав до президента міністрів Джоліттіго слідчу телеграму: „В хвили коли опускаю італіанську землю уважаю за свій обовязок передати В. Екес. при прашаню мої найцініші желання і увірення моєї дружності прихильності“.

Петербург 10 цвітня. Бувший професор київського університету і редактор „Киевляни“ Піхно, іменований членом ради державної.

Константинополь 10 цвітня. Гостина італіанського короля в Атинах викликала в турецьких кругах занепокоєні, позаяк італіанського короля супроводжають міністерів справ західних і маринарки а в виду того побоюються ся дискусії в справі Крети і Альбанії. Для уникнення того, щоби магометани не довідалися о тій гостині і щоби удержати у них віру в то, що Порта все має верх над всіма балканськими державами заказано часописям уміщати депеші о гостині короля в Атинах.

Тангер 10 цвітня. Консулі вібралися ся вчера в Касаблянка на нараду під проводом французького консуля і вислали до дипломатичного тіла в Тангері ноту протестуючу проти поступування губернатора в Касаблянка, котрий не вдав зовсім заряджені в справі охорони Европейців.

Нюкестль 10 цвітня. Викрито тут в одному з домів 31.000 патронів до карабінів і пістолетів. Арештовано одного чоловіка.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжжя у Львові дня 9 цвітня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·35 до 8·45; жито 6·35 до 6·45; овес 8·50 до 8·70; ячмінь пашний 7·30 до 7·50; ячмінь броварний 7·60 до 8·20; ріпак — до —; льнянка — до —; горох до варення 9·— до 10·—; вика 6·50 до 6·75; бобиця 6·70 до 6·90; гречка — до —; кукурудза стара — до —; хміль за 56 кільо — до —; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведська 60·— до 70·—; тимотка 30·— до 35·—.

НАДІСЛАНЕ.

Антін Хойнацкий

книгар, Львів, ул. Арсенальська ч. 6. (побіч костела ОО. Домініканів)

приймає всякі замовлення на книжки, ноти, образи, часописи і анонси за попереднім надісланем належності або й за посліплатою.

Прошу прислати **3 Н 60 с.** а виплемо Вам:

1. Жите съвятих — оправлене.
2. Добрянського Обясненія служби Божої.
3. Справа в селі Клекотині.
4. Сыпіваник церковний під ноти.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарні коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній Хойнацкий, книгар
Львів, ул. Арсенальська ч. 6.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Шідрчик для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті.

Написав Василь Породко.

Ціна 50 сотинів.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропігійській і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **Лиші 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунки, 101 допитів, а 138 поучаючих афоризмів. — Річники з минувших літ продаються за половину ціни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецький Кут (Буковина).

Гроші звертаємо, кому не подобається річник 1906 „Добрі Ради“. В сім річнику знаходяться сотки практичних порад для кожного а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річей для господарства. Ціна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецький Кут (Буковина).

— **ТОВАРИСКА ЗАВАВА** — „Розмова цвітів“. Звістна з своєї рухливості фірма пп. Кавчинського і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвіка ч. 7) видала своїм накладом в рускій язиці нову товариску забаву під по-даним заголовком. Гадки на 64 карточках, улесжив п. Денис Сумік. Видане представляє ся дуже хороше, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

■ О Г О Л О Ш Е Н Я. ■

Кредит особистий
для урядників, офіцірів,
учителів і т. д. Самостійні
товариства щадично-позичкові
урядників удають під най-
користішими услівями і на
довготривалими сплатами осо-
бисті. Адреси консорциу подає
безплатно Zentralleitung des
Beamten-Vereines, Wien I.,
Wipplingerstrasse 25.

Інсерати
принимає
Агенція
дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ
на всі зелізниці
красові і заграницяні
продаває
Агенція зелізниць держ. Ст.
Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Агенція дневників і оголошень
у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає
пренумерату на всі днівники
красові і заграницяні
по цінах оригінальних.

Головна агенція дневників

ст. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошення до всіх днів-
ників краївих і заграницьких.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може
принимати оголошення виключно лише ся агенція.